Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36640
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

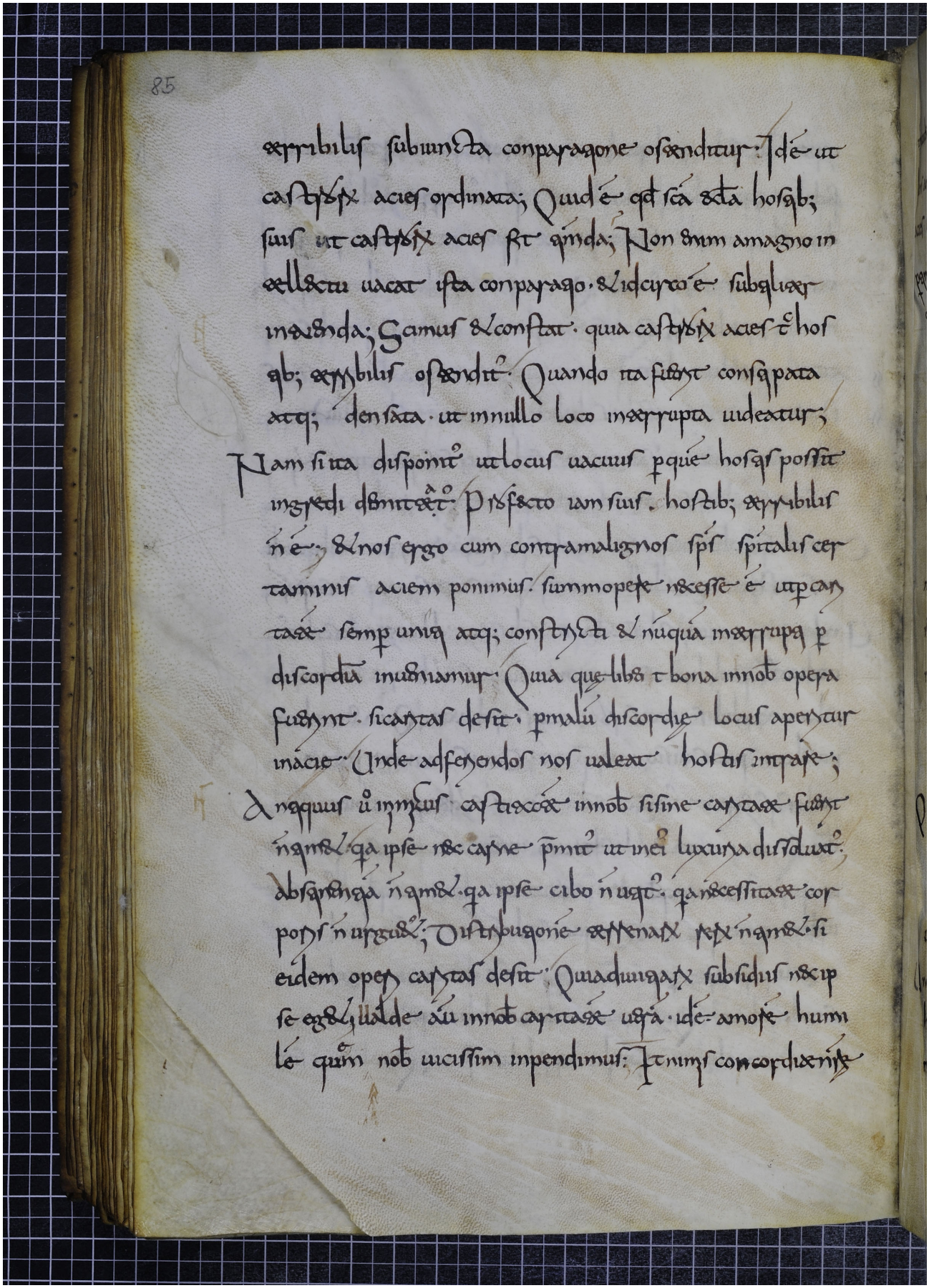

85

exercitibilis subiunecta conparagone ostendatur: Idé ut
castrorum acies ordinata; Quid é qd sca sata hostib;
suis ut castrorum acies fit qmda; Non enim amagno in
exercitu uacat ista conparago. Sed idcirco é subtilior
inquirenda; Gamus & constat. quia castrorum acies & hos
tib; exercitibilis ostendit. Quando ita fiunt consqpata
atq; densata. ut in nullo loco interrupta uideatur;
Nam si ita disponit ut locus uacuus pquê hostis possit
ingredi dbnitet. Profecto iam suis. hostib; exercitibilis
n é; & nos ergo cum contramalignos spis spiritalis cer
taminis aciem ponimus. summopere necesse é utp can
tare semp uniq atq; constricti & nuquâ interrupta p
discordia inuenamur. Quia que libet bona in nob opera
fuerint. si caritas deest. pmalu discordie locus aperitur
in acie. Unde adsenendos nos ualeat hostis intrare;
Angelus ú iniquus castiecore in nob sine caritate fuerit
n qmdl. qa ipse nec carne pmitit ut mei luxuria dissoluat.
absqtenqa n qmdl. qa ipse cibo n uqt. qa necessitate cor
poris n uptrdl; Distribuone eleemosinarum n qmdl. si
eidem operi caritas deest. Quadiuqatur subsidius nec ip
se ergdl; uade ú in nob caritate uqrá. idé amore humi
le quem nob uicissim inpendimus: Etenim concordie nisi